

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Zile ale învierii.

Rar de tot se dă popoarelor ca sîrbătorile sfintei Învierii să fie împreunate cu întîmplări, care se le dea și înțeles de zile ale Învierii, mai mult decum de astă-dată li-se dă!

Învieria lui Christos este tîlmăcită nu numai de sfînta maică biserică, ci și de toți cugetătorii, ca fiind cel mai luminos punct în lupta adevărului și dreptății, începută de El, contra urei și stricăciunii lumii păgâne de pînă atunci, ca culmea, pe înălțimea căreia se arată încungiuat de lumină cerească, biruitor, în vederea lumii întregi, dumnezeescul străformător, și insuflînd și altora curagiu și nădejde!

De atunci și pînă în zilele noastre neamurile toate însuflețite de răpitoarea pildă, avîntatu-s-au într'una în lupte pentru dreptate și libertate, și multe biruințe strălucite au secerat pe rînd prin veacuri, dar' nu încă de-ajuns și pretutindenea, cât se se poată spune că domnia libertății și dreptății plutește asupra tuturor.

Neamurile cari n'au ajuns încă la libertatea dorită, încearcă acum și vor încerca în viitor, pînă-ce vor ajunge, căci aproape pretutindenea această luptă și nobilă și dreaptă, la bune sfîrșituri a ajuns. Păgânismul cel plin de ură și răutate, a căzut prăbușit în luptă de creștinismul propoveduit de iubire; iobăgia cea crudă a căzut moartă în lupta de smulgere de sub ea, ce gințile 'i-au declarat-o; o mulțime de popare ce au zăcut sute de ani în întunec și robie ca naționalitate, au ajuns a-și arunca de pe gât jugul și azi sînt națiuni libere, stăpâne pe sine, — și lupta se urmează într'una acolo unde încă nu s'a ajuns la roadele dorite!

O vatră din cele mai frămîntate de acest fel de lupte, e însăși Impărăția

noastră. Și eată că ziua învierii pentru o parte a ei se apropie tot mai tare și tot mai luminoasă: în jumătatea austriacă a Impărăției se merge cu pași repezi spre această țintă, unele neamuri gustă deja dulcile fructe, altele sînt aproape de ele!

În Răsărit un popor întreg s'a pus în picioare și s'a aruncat în luptă pe moarte și pe viață, pentru a scutura jugul robiei de pe grumazul unei părți mari de frați ai sei. Vor fi Grecii bătuți ori nu în această încordare a lor, nu mult hotărăște: *ideea* luptei pentru libertate, pentru a apropia »Ziua învierii« pe seama fraților asupriți, *se întărește și lățește tot mai mult!* Ear' la focul luptei acestora în multe alte popoare încă, ce stau cu privirile ațintite asupra lor, gândul și dorul încolțeste și se desvoltă priincios, și ce nu s'a putea azi, — se va putea mâne!

Privind cele-ce se petrec în jur de noi în zilele acestea, vedem că sfintele zile ale învierii ce sîrbăm, sînt prin însăși faptele zilelor, mai mult ca altă-dată adevărate zile ale învierii.

Fie ca și urmările se nu întărie a rodi *tu bine* pentru luptătorii asupriți, și se-și reverse darurile lor cât mai curînd și peste noi!

Impărații se sfătueso!

Mercuri a sosit la Viena Impăratul Germaniei, Wilhelm II., spre a se întîlni cu M. Sa Impăratul nostru. 'I-s'a făcut o primire foarte puțin sgomotoasă. Se ține ca sigur că e vorbă de o înțelegere în treburi mari politice, anume asupra sorții Turciei. Vor să se înțeleagă Impărații Germaniei, al nostru și al Rusiei, asupra întîmplărilor viitoare.

În Viena domnește credința, că războiul din Răsărit, ori cum s'ar sfîrși, nu se va mîrgini la atîta. Va lua întinderi nouă, pînă va istovi pe Turci de puteri, apoi se vor împărți asupra țerii lor.

M. Sa Impăratul nostru pleacă Luni, 26 c. la Petersburg. Acolo se statornicește înțelesul și cu Țarul rusesc, și unii țin a ști, că nici două săptămîni n'or să treacă după întoarcerea M. S. Impăratului din Rusia, și o parte a armatei împărătești se va pune pe picior de războiu! Chemarea Impărăției ar fi a se întinde spre Saloniki, cum s'a întins peste Bosnia și Herțegovia la 1879—80, sub cuvînt de-a »face pace«. Și așa pe începutul unu dintr'o parte, altul din alta, vor rupe din trupul Turciei.

Astfel de întrevederi și sfătuirii sub zăvoare, se obicinuesc numai în ajun de întîmplări mari.

Sîrbările dela Rusalii.

Am publicat în numărul nostru 13 schița după care e să se aranjeze la Orăștie sîrbările grupate în jurul adunării generale a »Societății pentru fond de teatru român.«

Azi arătăm cum pentru îndeplinirea acelu program, întregul comitet arangeator s'a împărțit în secțiuni.

I. Secția de primire și încuarterare: dnii Dr. St. Erdélyi, Dr. A. Muntean, Dr. Romul Dobo, Romul Nicoară și Ion Lăzăroiu.

II. Secția pentru banchet: dnii Dr. S. Moldovan, Simeon Vlad, Remus Dobo.

III. Secția pentru teatru: dnii Aurel P. Barcianu, Ioan Moța, Ioan Branga, George Oprea și Petru Bariț.

IV. Secția pentru »Nedee«: dnii Laurian Bercian, C. Baicu, Petru Belei, George Baciu și Ioan I. Vulcu.

V. Secția financiară, pentru câștigare de membri din loc și jur: dnii Petru Belei, Dr. R. Dobo, și I. Branga.

Ne place a crede că fiecare secție își va împlini cu dibăcie rolul întru arangearea părții de sîrbări ce-i cade în competență, — ear pe onoratul public, atît din Orăștie cât și din comunele vecine, cătră care secțiile se vor adresa cu rugări pentru feluritele trebuințe, îl rugăm să le ușureze după putință lucrarea, dîndu-le spriginul cât numai se poate!

Războiul

între Grecia și Turcia.

19 Aprilie. Prorocii diplomației vesteau războiul mare numai pe începutul săptămînei acesteia. Grecii și Turcii însă, au făcut cum pe ei 'i-au strîns curelele, și 'l-au început încă la sfîrșitul săptămînei trecute!

De unde pînă aci armata grecească regulată a stat de-o parte, și numai trupele de răsculați se prindeau cu păgânii, *Vinerea trecută încăierarea a izbucnit și între ostirile regulate*, deși oficios războiul încă nu fusese declarat.

Turcii tocmai voiau să cuprindă culmile unui deal ce zace între hotare, ceea-ce armata grecească de pe celalalt clin al dealului, neputînd îngădui, *a început să apere locul prin focuri. S'a tras din amîndouă părțile.* Patru ciasuri a ținut, pînă în urmă Turcii au fost nevoiți să se tragă napoi.

Sâmbătă focul s'a renoit de dimineața dela 5, luînd parte și artileria cu salve de tunuri! Grecii au cuprins trei puncte de stațiuni, și întăritura Cotroni au asvîrlit-o cu dinamită în văzduh! După amezai la 2 ore focul a fost oprit, pe la 3 a început însă de nou! Și după o luptă de 3 ciasuri, Grecii au trebuit să se retragă din cele trei stațiuni cuprinse! Le-au rămas însă altele 2 și dealul cu pricina, lor în stăpînire!

Se vorbește că Sultanul a făcut cea din urmă încercare: a îmbiat Grecilor următorul mijloc: Creta să rămîna »oficios« (cu numele) sub stăpînire turcească. Turcii însă își rechemă trupele și trupe grecești se se așeze pe insulă. În frunte se fie un guvernator, numit de regele Greciei și întărit de Sultan. Creta să plătească un tribut anual Sultanului ori apoi Grecia să-l răscumpere odată pentru totdeauna.

20 Aprilie. Războiul a fost declarat și oficios și și început astfel! Turcia, după toate cele întîmplăte, a declarat Greciei războiul! Puterile cu toate acestea privesc pe Grecia de începătoare a lui. Ambasadorul rusesc la Constantinopol, se întoarce acasă, rupte fiind astfel firele înțelegerii între statele lor.

Germania e care a îndemnat mai ales pe Turci să declare războiul. Sultanul numai cu mare greutate s'a învoit la aceasta.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Nolli...

Vezut-ai tu vre-odată 'n vis
Un chip frumos, se-ți pară
Că de cînd lumea îl cunoști
Iubindu-l, și el eară?

Și 'n zori se ai păreri de rău
Că visul 'ți-se gată,
Și ochii se-i închizi grăbit
Ca se-l mai vezi odată?

Vezi, sufletul meu a 'ntîlnit
Nu 'n vis, ci-ai-vea 'n lume
Un chip așa frumos, avînd
Graiu dulce, dulce numel...

În lumile trandafirii
Ce trup n'au nici hotară,
Ci 'n ele-i liniște de veci
Ca 'n blînd amurg de vară,

Pribeag, pe urma gândului,
Zbura din lumea noastră,
De pace sufletu-'mi setos,
Spre liniștea sihastră.

C'asa frumos e-acolo,
Pe țerm, din Soare-Apune,
Lâng'un isvor de-argint să stai
Privind vrăjita lume.

Nori vii de purpură, în fund,
Plutesc scîldași în soare;
Par visuri străvezii, ce dorm
Pe-un câmp albastru 'n zare...

Un vînt vioiu din Răsărit
Pe visători trezindu-'i,
Se scurge vesel pe sub ei
Pe-aripe sa saltîndu-'i.

Și vine 'n urmă-'i revărsînd
Miros, adus în vale,
Din câmpii vii de trandafiri
Ce 'i-a 'ntîlnit în cale,

Și guraliv, pe flori mereu
Le face să suspine
Dup'acel fund de Răsărit
Din care dinsul vine.

«O, e frumos și-aici la voi,
Și-'s vesel că am parte
Ca să vă iau miros și foi
Și să le duc departe

Pe-aripe mea. Dar' colțul viu
De lume fărmeacă
Din care vin: o parte e
De raiu aci picată!

Acolo-'s văi ce ninse par,
De albe lăcrămioare,
Și văi de-azur: sînt câmpi cu dragi
Nu-mă-uita în floare.

Ear' coastele le 'ncing păduri
De trandafiri ca focul,
Ce 'nneacă valea în parfum
Și 'nrumenesc tot locul.

Și toată coasta zîna sa,
Și valea-'și are zîna,
La port ca câmpul ei de flori
Căror le e stăpîna.

Și-acolo flori trăesc
În veci, căci iarnă nu e...
...Sînt umezi ochii florilor
Cînd gată să le spue.

'I-am ascultat de-atîtea ori
Povestea fărmeacă,
Dar' într'o zi de rostul lui
Am tresărit deodată!

Un glas străin el aducea
Pe-aripe sa ușoară,
Era un graiu înfiorat
De tinără fecioară!

Ca de pe alte lumi venind,
Dulci vorbe pentru mine
Erau ce vîntul aducea
Din depărtări senine!

Cu răsufierea strînsă 'n piept
Pornit-am încet pasul
Spre zările de fărmece
De unde vine glasul —

De după rumena perdea
De nori frumoși în zare,
Un chip de fată iat'atunci
În fața mea răsare!

Un palid chip de ânger blînd,
Ce 'n suflet te 'nfoară,
În alb vestmînt, cât pare 'n el
O albă lăcrămioară.

Lupta decurge pe întreagă linia la hotarele Tesaliei. Se ține ca sigur, că Grecii vor bate pe Turci pe apă, dar' pe uscat îi vor bate Turcii pe ei. Războiul n'o să dureze îndelung, amândouă statele fiind foarte istovite de bani. Turcia înștiințând pe statele europene despre începerea oficioasă a războiului, a și declarat altfel, că ea și acum e aplicată a-și retrage trupele dela hotar, dar' să-și le retragă și Grecii. Semn că nu se prea simte la curea tare de luptă. Dacă Grecii vor eși biruitori, Creta și celelalte insule vecine, toate se vor alătura Greciei.

Marile puteri nu vor da ajutor nici unora, ci și corăbiile cu care au încungiuurat Creta, și-le vor retrage, lăsându-i liberi, să-și facă acum socotelile.

Grecii vor să cuprindă portul Salonichi, rupând astfel legătura între armata turcească și Constantinopol.

Turcii vor să cuprindă Larissa, unde e centrul și puterea armatei grecești, și de isbutesc, nu se opresc până la — Atena, capitala Greciei!

Despre decursul luptei însuși, de Sâmbătă și Duminecă, se vestește:

De pe nălfimile dela Larissa, se poate vedea cum și artileria ia parte cu focuri de tun la luptă. Pușcăturile răsună într'una. Localitatea Menexe, apărută de Turci, a căzut în mâna Grecilor. Turcii atacă ei pe Greci, dar' peste tot locul au fost respinși. Nici o veste nu e că Turcii să fi biruit ei undeva în aceste întâie încăierări!

21 Aprilie. Munții Olimpului și Imprejurimea lor, de Joi din săptămâna trecută, răsună într'una de bubuiturile tunurilor, a puștilor și de gemetele de moarte a celor căzuți. Acești munți cu renume străvechi, legendar, sunt pe cari Grecii vor să-și smulgă din puterea turcească, și dela acești munți Turcii vor să descălece în jos asupra patriei Grecilor.

Moștenitorul de tron grecesc a trimis Regelui raport despre decursul luptei, în care îi spune, cu data de 17 Aprilie: Ieri Turcii au cercat să străbată la noi peste linia de despărțire, dar' i-am respins și le-am cuprins locurile. Lupta curge, la 10 ore, în giurul lui Nezeros. Artileria noastră a isbutit să-și pună tunurile în fața celor ale dușmanului. Toate asalturile lor asupra noastră au fost respinse. Ostașii noștri luptă cu un curagiu uimitor! Am cuprins cetatea cea închinată lui Ilie-proroc! Incordări și perderi grele și într'o parte și într'alta.

În șirul trupelor grecești, luptă și frumoase cete de voluntari din Sicilia.

Pașa Hajdar a trecut deja cu armată tare pe pământ grecesc! Mâne va fi împins înainte grosul armatei turcești. Încă în zilele acestea se așteaptă lovirea hotărtoare a armatelor. Cei mai mulți sunt aplicați a crede, că Grecii vor fi înfrânți și că Turcii nici nu se vor opri din drum până la Atena! Din parte turcească se dă vestea, că atacul Grecilor asupra Craniei, a fost respins! 12 batailloane de Turci luptau și 24 de ore a ținut focul cu teribilă îndârjire. În urmă Turcii

au cuprins Meluna, loc foarte însemnat, și au pus pe Grecii dintr'o aripă pe fugă, ear' Turcii îi urmăresc! Mâne pașa Edhem pornește cu 60.000 de oameni spre Tirnova și Larissa. În zilele acestea 500 de voluntari din Belgia, pleacă spre a intra în șirul luptătorilor greci, contra peganilor!

Pe insula Creta soldații puterilor țin încă ordine. Un corporal din armata noastră a fost rănit de un glonț tras azupra lui de niște răsculați.

22 Aprilie. Vești ce se bat în capete sosesc de pe câmpul luptei. Unele că Turcii au dat lovituri aproape hotărtoare Grecilor, că ar fi cuprins deja Meluna și Larissa chiar, și toate căile nainte spre Grecia le-ar fi stând acum deschise; altele că din contră la Meluna Turcii au pierdut 10.000 de ostași și au fost bătuiți.

La Berlin se crede că în 14 zile Turcii ajung la Atena!

Prințul de coroană grecesc la început a bătut pe Turci la Gritzovali, nu departe de Larissa, dar' primind aceștia nou ajutor, au respins pe Greci, cât prințul s'a văzut nevoit a se retrage cu oastea sa spre Larissa, un fel de Plevnă pentru ei.

Ministrul grec de interne a trimis tuturor primăriilor comunale o circulară, ca să provoace pe toți Grecii harnici de-a purta arme, să se înarmeze și să alerge la hotar întru apărarea onoarei țării!

Regele însuși a plecat la hotar, pe câmpul de luptă!

23 Aprilie. Ziua de ieri a fost norocoasă pentru Greci. Retrași la Larissa, ei au bătut pe Turci pe întreaga linie unde au fost atacați! Insuflețire mare. Edhem-Pașa însăși, cu puterea cea mai grea, n'a sosit. Sosirea lui va hotărî. Turcii au aprins toate satele pe unde au trecut!

În oastea turcească se spune că e o însuflețire nebună! Ostașii se duc înainte tot cântând; după câte-o învingere se îmbrățișează și se sărută de bucurie! Trag tunurile după ei pe locurile cele mai grele, horind și chiuind!

Despre lupta de ieri, dela 22 Aprilie în jurul Larissei, vin știri de tot contrazicătoare. Dela Atena că Grecii și la 21 și la 22 au respins cu bravură mare pe Turci! Din Constantinopol însăși, că Turcii ar fi în biruință! Dar' și dintr'un loc și dintr'altul se vestește, că lupta e foarte sângeroasă, turbată, pe viață și moarte!

Grecii să apără cu desnădejdea omului ce-și vede moartea naintei Turcii cu a celui ce nici el nu se simte mai altfel!

Până azi n'a sosit vestea că cine a biruit. Se crede însăși, că în urmă totuși Turcii, fiind mult mai numeroși, vor învinge!

Din Larissa au fugit deja toți locuitorii! Italia mobilizează 2 corpuri de armată! În România încă se fac mișcări de trupe, întărind paza în Dobrogia.

Bulgaria amenință și ea cu punerea pe picior de războiu a armatei!

Semne de primejdie în toate părțile!

Apel nou.

Constatându-se în adunarea de constituire dela 27 Martie în Zlatna, că capitalul de 100.000 coroane n'a fost scris în întreg, ear' după acțiunile subscrise, rata primă, din partea celor mai mulți subscriitori, n'a fost plătită, adunarea a fost silită — în înțelesul legii comerciale — a nu putea înființa banca »Zlagneana«.

Subscriții însăși, simțind lipsa de a se înființa totuși un institut de credit în Zlatna, facem un nou apel pentru subscrieri, în scopul de a înființa o societate pe acții pe temeiul legii comerciale după planul următor:

1. Firma societății să fie »Zlagneana«, în Zlatna (Zalathna). 2. Societatea să se înființeze pe timp nehotărît. 3. Capitalul social: 50.000 coroane cu 1000 acții de câte 50 coroane una.

De fiecare acție sânt a se depune la subscriere 10% din valoarea nominală și o coroană taxă de înscriere. Terminul solvirii celorlalte rate îl va hotărî adunarea generală constituată.

Terminul din urmă pentru subscrierea acțiilor: 30 Iunie 1897. Subscrierea e obligatorie.

Zlatna, (Zalathna) la 27 Martie.

Dr. Vasilie Fodor, avocat (Abrud); Emanuel Beșă, paroch (Zlatna); Aurelian Danciu (Bucium), Stefan Corpade a Anii (Zlatna), Petru Popovici (Abrudsat), Nicolae Motora (Trâmboe), Stefan Onea (Zlatna), Stefan Păsculeț (Zlatna), Nicolae Cristea (Valea-Bulzului), Iosif Magda (Feneș), Victor Voda (Feneș), Amos Popescu (Almașu-mare), Petru Onea (Almașu-mare), Dumitru Moșuț (Zlatna), Petru Prisecan (Zlatna), Ioan Tanislav (Zlatna).

NB. Percentele fundamentale și taxele de înscriere, până la adunarea constituată, se vor depune la »Detunata« din Bucium, fie prin subscriitorii acțiilor, fie prin mijlocirea parochului Emanuel Beșă din Zlatna. Domnii cari ar avea lipsă de vre-o informație, o pot primi dela părintele E. Beșă din Zlatna.

Convocare.

Adunarea generală a Subreuniunii învățătoarești gr-or. din tractul protopresb. al Orăștiei prin aceasta sânt convocată pe Sâmbătă după Sfintele Paști (19 Aprilie 1897 v.) la 9 ore a. m. în edificiul școlii din Orăștie. Obiectele: 1. Deschiderea prin presidiu și raportul; 2. Constatarea membrilor prezenți; 3. Raportul cassarului; 4. Prelegere practică din Fizică, (despre stările de agregare și raportul de G. Daniil); 5. Tractat din Pomărit (Inmulțirea practică a pomilor fructiferi) de Ioan Fleșeriu; 6. Prelegere din Istoria patriei (Rudolf și Sigismund Batori) de Ioan Dan; 7. Intregirea postului de controlor. 8. Propuneri și interpelări.

Nota: Fiecare membru al acestei subreuniuni e recercat a-și achita taxele de membru restante și curente până la termenul indicat, cassarului G. Daniil, în Căstău.

Orăștie, la 22 Martie 1897.

I. Fleșeriu, notar.

C. Baicu, președinte.

CORRESPONDENȚĂ

Hateg, 4/16 Aprilie 1897.

Domnule Redactor,

Pe o invitare la petrecerea aranjată a doua zi de Paștile ungurești de către »Invățătoria din țeara Hategului«, numele meu încă figurează între arangieri.

Aceasta s'a întâmplat fără știrea și consimțământul meu.

Deși scopul petrecerii este salutar, totuși eu învățător bătrân nu pot suferi abuzul făcut de numele meu, pentru-că: 1. N'am fost consultat de nimenea. 2. Petrecerea s'a aranjată în postul mare, ear' canoanele bisericii mele mă opresc dela atari petreceri în această vreme, și ca atare nu m'aș fi putut învoi la așa ceva.

Considerând această îndrăzneală cutezătoare drept injurie la adresa mea, protestez și pe această cale contra acestei cutezanțe de a mă subscrie între arangieri, dimpreună cu soția mea!

Nicolae Sânzian, Inv.

Bacilul — amorului!

Da! Lucru de necrezut, dar' fiindcă-i vorba de americani, poate fi crezut: un doctor american a aflat și bacilul amorului, și face acum minuni cu el!

»Bacilii« se numesc adecă, un fel de vietăți nesfârșit de mici ce trăesc în aer, în apă etc. și cu aerul, apa ori alte materii, intră și ele în corpul nostru și îi dau o pornire anume, îl îmbolnăvesc în felul lor.

Ofica, ciurma, holera și toate boalele lipicioase își au bacilii lor. Doctorii i-au căutat și întrucât i-au aflat, au căutat și leac pe care dându-l celui îmbolnăvit, să omoare bacilii și să-și facă sănătos. Te »altoește« și te țerește de vărsat etc.

Doctorul american însăși, face lucrul de-a întoarsele. El descoperind bacilul amorului, nu se caute leac pentru a-l omorî, ci a căutat să adune câtătime mare și a început să altoiască pe oameni »sănătoși«, ca să vadă ce fac? Eată ce a văzut:

Un burlac bătrân de 50 de ani, »altoit« de proclatul doctor, și-a pus îndată șire noue de dinți, s'a îmbrăcat în haine luminoase, elegante, ca să placă cuiva, că boala dragostei îl cuprinsese, dar' nu știa pe cine să »iubiască«. — O »jună« de 39 ani care păstrase cu sirguință banii ce căpăta, de-și umpluse o ladă întreagă, și-a spart »picșa« cu o bucată de fer, ca să scoată comoara, să cumpere »Eau de Lys« și să-și iee un profesor tinăr de musică, cu contract pe mai mulți ani, doar ajunge cu vremea se-î răspundă »amorului« ei cu amor! — La tineri lucrul arăta altfel de urmări: Un june de 17 ani, călfa de negustor, în loc să se pună pe scaun, zăpăcit, s'a pus să șadă într'o corfă cu ouă, și petroleul l'a vărsat în un vas cu farină scumpă! — Un fotograf tinăr a s'erutat sticla cu chipul proaspăt luat al unei d-șoare, de era să se otrăvească! —

Poliția din Chicago, unde s'au întâmplat, să credeți, aceste minuni, a oprit pe doctor de a mai »altoi« cu leacul seu pe cineva. Dar' n'a reușit să aibă chiar deplină ascultare: doctorul s'a altoit și pe sine însuși, să vadă el ce-a face, și altoit — a fugit cu fiica bucătăresei sale!.

Petreceri.

Concert în Deva. Corul mixt al bisericii gr-or. române din Deva, sub conducerea dlui Inv. Toma Roșu, invită la concertul ce-l arangiază Luni, a doua zi de Paști (14/26 Aprilie) în sala »Redoute« din Deva. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat e în folosul bisericii gr-ort. din loc. După concert, urmează joc.

Programul: 1. »Hora Severinului«; 2. »Zi-s'a badea«; 3. »Rămas bun codrului«; 4. »Dor-dorule«; 5. »Hai în horă«; 6. »M'aș mărita«; 7. »Trei cântări ale cununiei«; 8. »Brăul popii«, toate predate de corul mixt. Corul bisericesc român din Deva și-a câștigat deja dragostea publicului, și de aceea avem bună nădejde că publicul îi va da și de astă-dată spriginul de care este vrednic.

Teatru în Sebeș. Tinerii diletanți români din Sebeșul-Săsesc arangiază Duminecă în 2 Maiu n. a. c. o producțiune teatrală în sala cea mare dela hotelul »Leul de aur« din Sebeș. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este pentru »Fondul Reuniunii meseriașilor români« de acolo. Bilete de intrare în prăvălia dlui Ioan Onițiu, ear' seara la cassă.

Se va juca: 1. »Vlăduțul mamei«, comedie într'un act, de I. Lupescu, prin: dl Ioan Reftea, dl Petru Opincar, dl Nicolae Romo-

Piccolo.

Și mai frumos, mai lămurit,
Din zări se tot desprinde;
O dulce teamă sufletul
Văzând-o, mi-l cuprindel

Dar' ea pe nume m'a chemat,
Și vrajă-i era graiul
Ear' ochii ei s'fioși și mari
Purtau într'înșii raiul

«Din lumea ta de-atâtea ori
Te vîd venind, străine,
Pe-aceste țermuri pacinice
Cu-a noastre văi vecine,

Și ce nu poți nici când avea
În toiul lumii voastre,
Odichnă-ți cauți și noroc
În partea lumii noastre.

Te zbați atât de mult și arzi
De dor de fericire,
Eu voiu s'o ai, și chiar de-acum
S'o afli, prin... iubire!»

Ca inima și gândul ei
Cel fără de prihană,
Îi era graiul de curat,
Și dulce, fără samă!

O, cine 'i-s'ar fi putut
Împotrivi chemării,
Și vrăjii ochilor zidiți
Din farmecele zării?

Cu tremur sfânt de fericit
În ne'ntrupata lume
S'a'mbrățișat sufletul meu
Cu palida minune!

Și-așa firească le părea
Această'mbrățișare,
Că clipe'ntregi au stat așa
În dulce tremurare...

Părea că se cunosc, că doar'
Prin veacuri înainte
S'ar fi știut, au mai trăit
Și s'au iubit ferbinte,

Dar' s'au pierdut, și îndelung
Prin lume se căutară,
Cu inima murind de dor,
Și-acum — se află eară!

Ținându-i mâna și sorbind
Privirile-i curate
Ce-ți dau fiori, eram trăind
Ah, clipe nestemate!

Ear' când grăbit s'a depărtat
În fuga nălucirii,
Eu am rămas ca pironit
Pe locul întâlnirii.

Candela sfintelor iubiri
Ce'n inimă o poartă
Tot cel născut, în al meu piept
Abia clipea, mai moartă.

Dar' viu acum s'a aprins,
Și-ardea așa curată!
Și flacărele 'i-au crescut
Ca nici când altă-dată.

Și zi de zi am alergat
De-atunci în blânda țară
S'o întâlnesc, s'o vîd, s'o simt,
Și azi și mâne eară.

Și multe clipe am trăit
De plină fericire,
Hrănindu-mi gingaș sufletul
Cu dulcea ei iubire...

Văzut-ai tu vre-odată 'n vis
Un chip frumos, să-ți pară
Că de când lumea îl cunoști
Iubindu-l, și el eară?

Și 'n zori să ai păreri de rău
Că visul 'ți-se gată,
Și ochii să-și închizi grăbit
Ca să-l mai vezi odată?

Vezi, sufletul meu a 'ntâlnit
Nu 'n vis, ci-aievea 'n lume,
Un chip așa frumos, avînd
Graiu dulce, dulce numel...

șan, d-șoarele Florica Fărcaș și Ioana Androne. — 2. „Surugiul”, predat de dl Petru Muntean. — 3. „Un leu și un zlot”, comedie jucată de: dl Ioan Tecău, dl Petru Androne, dl Petru Opincar, dl Nicolae Romoșan, d-na Maria Gavrilă, d-șoarele Florica Fărcaș și Ana Androne. După producțiune, joc!

NOUȚĂȚI

Jurul Orăștiei mai bun! În ședința dela 10 Aprilie a comitatului nostru, dl viceșpan a făcut între altele raport și despre sfârșitul asentărilor din primăvara aceasta. Pe temeiul cifrelor, d-sa a arătat, că în cercul Orăștiei s'a aflat cel mai bun element tinăr, din acest cerc asentându-se mai mulți flăcăi. Cel mai slab cerc în această privință, a fost al Puiului.

Dar bisericil. Un nou dar evlavios foarte frumos s'a făcut bisericii române gr.-or. din opidul Hunedoara prin dl Nicolae Dima și stim. d-sale soție Amalia, aducând un baldachin, care se folosește pentru a înălța solemnitatea sărbării comemorative a înmormântării și a învierii Domnului Christos, în preț de 150 fl. v. a.

Comitetul parochial, în numele parohiei, se simte plăcut îndatorat a le aduce mulțumită publică marinimoșilor dăruitori, dorindu-le dela bunul D-zeu zile îndelungate și ferice ca și de aici înainte să mai poată aduce astfel de jertfe frumoase spre lauda d-șilor și a parohiei noastre. Hunedoara, la 10 22 Aprilie 1897. Pentru comitetul parochial: George Oprea, paroch gr.-or.

Despre „Revista Orăștiei”. În numărul seu de probă, „Foata Literară” din Oradea-mare, publică o scrisoare a dlui E. Hodoș, în care se face o cercetare asupra pricinilor pentru cari foile la noi, mai ales cele literare, nu prea au spriginul de lipsă pentru a putea fi de o viață mai lungă. Două sunt recerintele cari dau viață foilor: întâi ca întreprinderii lor să aibă un capital oare-care, ca să poată angaja scriitori buni la colaborare.

Condiția a doua ar fi, zice dl Hodoș, să avem în considerare gradul de cultură al majorității cetitorilor, și să ne acomodăm pe cât putem.

În punctul acesta se pare că a nimerit-o bine și „Revista Orăștiei”, foaie redactată cu istețime și răspândită mai mult decât ai crede printre Români. Dar și merită să fie răspândită cât mai tare, pentru-că lucrează la ea oameni, care știu să poarte peana, și știu ce să spună și când să spună, car nu numai vorbe și earăși vorbe: ciorobor pentru un topor, ca să-ți dai sărăcia de gol, cum fac multe gazete de dincoace și de dincolo...

Pentru necroscopii (inspectorii de morți) comunali sântem în plăcută poziție a da o veste bună. Dl Dr. Ștefan Erdélyi, medic în Orăștie, a pus sub tipar la institutul tipografic „Minerva” de aici, un manual care să le slujească de îndreptar la toate cele-ce trebuie să știe și să facă, în oficiul lor. Cum nu avem încă nici un îndreptar de acest fel în limba română, lucrarea dlui Dr. Erdélyi umple un gol simțit și va fi, sântem siguri, cu bucurie primită pretutindenea.

Domnilor membri ai Casinei române din loc, li-să aduce de nou aminte, că Lunii, a doua zi a Sfințelor Paști, la orele 4 d. a. va fi adunarea generală a Casinei.

Dr. Lueger a fost întărit de primar al Vienei și a depus și jurământul oficios. Intre multe telegrame de felicitare din acest privilegiu, a primit și câteva din partea Românilor ardeleni, precum una din Sibiu, alta din ținutul Hațegului, etc.

Nu le trebuie! E interesant gustul dlor cu puterea în mână, privitor la facerea de școale de stat. Sânt în comitat câteva comune, unde nu este școală de loc. Așa în Boiabrzii, Lunca și Teliucul-de-jos. Dacă statul vrea să fie cu adevărat ajutător al lipsei cetățenilor sei, atunci în astfel de comune ar trebui să vie într'ajutor poporului sărac, făcându-i școalele. Când colo, chiar de-a 'ndoasele! În ședința din urmă a comitetului permanent a comitatului nostru, inspectorul de școale raportând și despre stările din aceste comune, a propus și comitetul a aprobat, — că în aceste comune, »nu se plătește» să facă școli de stat! Nu, căci lor li-se plătește în comune mari și bune de ale noastre, unde să poată face vrajbă în popor și stricăciune neamului nostru! Cavale-rească judecată!

Mulțumită. Onoratul institut de credit »Fagețana» din Faget a dăruit pentru zidirea

nouei biserici din comuna noastră Câmpuri-Surduc, suma de 21 fl. 63 cr. Deasemenea onoratul institut »Arieșana» din Turda suma de 10 fl. — Vrednicii conducători ai numitelor bănci primească și pe calea aceasta sîncera noastră mulțumită. Primească asemenea mulțumita noastră dl notar Alexandru Cassian pentru colecta făcută cu lista Nr. 192 în suma de 2 fl. 20 cr. Numele singuraticilor contribuenți dimpreună cu sumele dăruite să vor publica la darea de samă generală. *Câmpuri-Surduc* la 7/19 Aprilie 1897. Din însărcinarea comunei bisericesti: Ioan Budoiu, preot; Longin Popa, notar.

Sinodul arhidieceșan gr.-or. al arhidieceșei române transilvane, este conchemat de Exc. Sa Metropolitul *Miron Romanul* pe Dumineca Tomii la Sibiu.

Notar la Certeșul-de-sus se va alege în 27 Aprilie n. pentru comunele Secăreș, Hondol, Certeșul-de-sus și Nojag. Tot atunci se va alege acolo un vice-notar.

Pentru dame. D-șoara *Rosalia N. Pop*, învățătoare diplomată în lucrul de mână la Cluj, a pus sub tipar o carte intitulată: „*Instrucțiune pentru a învăța desenul de croi fără de instructor*”. Un exemplar va costa 80 cr., sau 2 franci. Abonate cel puțin trei exemplare de-odată se capătă exemplarul cu 60 cr. seau 1 franc 50 bani. Să atrage luarea aminte mai ales a părinților de familie și a femeilor peste tot, asupra acestei scrieri folositoare. Abonamentele sânt a se trimite la adresa: *Rosalia N. Pop* în Cluj (Kolozsvár), (Haas-palais) până la 1 Maiu, pe când cartea va fi eșită de sub tipar.

„**Foaie Literară**” e numele unei reviste literare, al cărui număr de probă l'am primit pe ziua de Florii. Editor și proprietar e dl *Dr. W. Rudow*, car cu redactarea însăși s'a angajat d-na *Lucreția Suciu m. Rudow*. Numărul prim, de probă, are următorul cuprins: »Cântec» de *G. Coșbuc*; »Logodnica contelui Stuart», poveșire din viața Românilor bihoreni de *Lucreția Rudow-Suciu*; »Primăvara», poezie tot de d-na Rudow; »O scrisoare» de *Enea Hodoș*; »Cuvânt redacțional»; »La vatră»; »Apelul reuniunii fem. rom. din Sibiu»; »Cronica săptămânei»; »Glume»; »Posta redacției» și o ghicitoră de sach, arangeată de *Targuinu*. Foaia apare în Oradea-mare; în mărime de 8 pagine, costând 4 fl. anual.

O noapte de beție.

(Din volumul de „Fleacuri” al lui Vasile Pop).

Eram, cu mai mulți prietini, într'o berărie. După tovarășii cari dispăreau unu câte unu pe sub masă, observam că beusem mult. Eu, și încă unu, rămăsesem; ne țineam încă bine pe picioarele. scaunelor. Butoiu de bere început pentru noi, se golise; punga mea imitase butoiu. Stăpănu berăriei ne făcu obișnuitele somațiuni, apoi, cu multă bunăvoință ne luă de gulere și ajunși la ușe, făcu de fiecare câte un gest amical cu picioru.

Sub binevoitoarea-i impulsie, am trecut trotoaru pe sus, fără balon. Însă călătoria prin văzduh n'a ținut mult; am căzut, cu fața în jos, peste niște indivizi cari, judecând după ghionturile cu care m'au primit, trebuiau să-mi fie prieteni.

Așa și era. Ei făcuseră călătoria pe tăcute, înaintea mea.

Prietenu meu striga, gesticula, bătea cu pumnii în trotoar în semn de protestare; însă toate înzadar. Obloanele neînduplecate se lăsau cu șgomot peste ferestrele localului dăttor de bere și de veselie.

Când odată, în mijlocul șgomotului, auzii un fluierat însoțit de un greoi mers de vardist. Făcând apel la toate puterile mele, mă sculai; ridicând cu mine încă vre-o doi.

Sentimentul de solidaritate făcu să ne constituim în grup compact; și susținându-ne solidari, o pornirăm spre casă. La o răspântie, mă pomenii de-odată singur.

Pe drum toți vardistii păreau uimiți de siguranța cu care umblam pe două cărări; și mă măsurau din ochi fluierând a pagubă.

Felinarele mă priveau cu coada ochiului; ear eu, politicoș, de câte ori mă loveam de vre-unu, ziceam:

— »Pardon, nu vă superați! v'am călcat pe bătăturii...»

Felinarul se clătina pe loc, pe când eu conștientos mă clătinau mai departe.

A dat Dumnezeu de-am ajuns acasă. Însă vederea neașteaptă a porțiții m'a emoționat tare; și fiind-că nu o nemeream, că de tare ce eram mișcat mă clătinau de colo-colo, m'am oprit lângă gard și ținându-l cu amândouă mâinile să nu cadă, am început:

— »Portiță, porțiță, vino dumneata la mine, că eu sânt ocupat...»

Și vezi, a naibii leneșă, cu toate rugăciunile mele, n'a vrut să vie.

Desnădăjdut, am început să-i țiu un logos:

— »Portițăaaa» (de trei ori...)

Cât a ținut, nu pot spune cu siguranță, știu, că m'am emoționat și mai rău, că am dat drumu gardului și, perzându-mi echilibrul, m'am așezat de-a lungu trotuarului.

Acu, jos e jos, ori-cum ai stal! unicul avantajiu e că ești sigur: nu mai poți cădea mai jos.

După-ce m'am încredințat că n'am stricat trotuaru cu capu meu, am început să fac experiențe cu sculatu: băjbăesc pe jos, mă opintesc în mâni, dau să mă scol, zadarnic!.. Trece vardistul străzii.

— »Ce cauți pă jos domnule?»

— »Păi», gângăvesc eu, »ce să caut?... iacă m'am pierdut echilibrul.» (adecă cumpăna de-a sta în picioare).

Vardistu'ngenunche lângă mine, scoate chibrituri, aprinde și caută.

— »Mare era chilibru ăla dom'le?...»

— »Cam mărișor» zic, tare; mormăiesc: »așa cât 12 halbe de bere.»

Chibriturile se sting, și vardistul, ajuns la marginea trotuarului, întreabă:

— »No fi căzut în apă, aici în șanț?»

— »Da dă undel în apă în bere a căzut și s'a înecat... încă dela berărie...»

— »Păi atunci cum vrei să'l găsești aici?»

— »Ia dă-mi mâna să mă scoll să vezi cum îl găseșc...»

Mă scoală de jos. Și fiindcă într'un acces de recunoștință îl iau de gât să l sărut, ne rostogolim amândoi până în șanțul de lângă trotuar.

Pe urmă, ce era să facă? — m'a ridicat, și m'a dus până 'n casă.

M'am culcat sub pat, fiind-că mi-s'a părut mai aproape.

Dimineața vine gazda să mă scoale.

— »D-le, scoal' că-i târziu!»

Ași, domnu sforăia sub pat.

Gazda ia un băș, împinge sub pat. Es dintr'o săritură.

— »A, dumneata ești?» întreabă gazda.

— »Nu, sânt soacră-meal!»

— »Bine d-le, d-ta sub pat? mai mare rușinea!»

— »Mă rog, cucoană Veto: plătesc eu chirie, sau ba...?»

— »Da firește!»

— Ei, atunci fii bună și dă-mi voie să dorm unde-mi vine mai bine!

Mi-a dat, adecă... m'a dat afară.

Economie.

Prăsirea galițelor.

(Urmare.)

În veacul de mijloc au înaintat prăsirea găinilor mai cu seamă mănăstirile, învățând și îndemnând poporul la ținerea de găini.

Și în patria noastră vedem, că din timpurile cele mai vechi locuitorii se ocupau cu prăsirea găinilor.

Că în timpul regelui Mateiu Corvinul prăsirea galițelor n'a fost în măsură mare, se poate vedea din acea împregiurare, că în articolul prim din ordinațiunea V. nu se amintește nimica despre nici un soi de galițe ca dijma, care era dator a o da poporul feșelor bisericesti, pe când spre pildă miera și vinul sânt arătate.

Dar mai târziu din articolul XXXI. al ordinațiunii III. dată de regele Ladislau al II-lea în anul 1498 putem deduce, că galițele au fost un articlu de negoș și cu țeri străine, căci prin ea se oprește ducerea din țeară a galițelor și nici străinilor nu le era iertat să cumpere galițe.

Prăsirea galițelor luase sub regele acesta un avânt mai mare, ceea-ce se vede și din ordinațiunea lui a VIII. dată în anul 1514, după care iobagii erau datori a da domnilor în fiecare lună câte un puiu, ear în fiecare an câte două găște.

După cartea lui Hyppolit din Modena, care era episcop în Buda aflăm, că pe la anul 1520 coponii și găinile erau pe la mesele mai marilor o mănăre căutată.

În dieta Slavoniei ținută sub Ferdinand I. în anul 1538 s'a hotărât prețul la fiecare soi de galițe.

Din aceste putem vedea, că găinile erau cunoscute la popoarele culte din timpurile cele mai vechi și până acuma; dar pentru prăsirea rațională a lor s'a început la noi a se cugeta numai în timpul din urmă, pe când în țeri străine economii de mult se ocupau cu prăsirea galițelor, indeosebi pentru venitul ce-l aducea; pentru scopul acesta se făceau reuniuni, se dedeau gazete anume, să deschideau expoziții toate cu bune reușite.

Lățirea găinilor de soi.

După această scurtă privire în trecut trebuie să amintesc unele măsuri, care după părerea mea ar fi ducătoare la scop, după care s'ar putea lăși și înainta cultura aceasta în poporul nostru.

Reuniunea agronomică română din comitatul Siliului în adunarea sa ținută astă toamnă în Tilișca, la propunerea mea, a primit în budgetul seu modest o sumă mică pentru cumpărare și împărțire de găini. Dar de oare-ce »Reuniunea» este numai pentru comitatul Siliului, trebuie să punem sarcina asta în grija »Asociațiunii transilvane», care după statutele sale are să-și extindă lucrarea sa peste toate ținuturile locuite de Români.

(Va urma.)

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Celei mai frumoase cetitoare!.. Aș vrea să știu care dintre gentilele cetitoare nu crede că aceste șire îi sună ei?...

Un curios.

Lui *Bruno*. Ești meșter de vorbă, nu mai încipe discuție, dar amical nostru „Ianoș” totuși te lasă în umbră! Auzi o schintee din filosofia lui, (fi dădea nația zor să se însoare): „De-ar fi o singură fată de mărit în lume, și eu singur fecior de însurat, aș ști pe cine să iau, dar așa?... și se uita cu ochii mari deschizi în jurul seu, ca hăla sub pērul încercat de pere coapte, neștiind pe care să pună brânca...»

Pisamă.

Prietenii mele Potcă. Nu fi mândră supărată, că de nu stă lumea dintr'o fată, învirte-te într'un picior, și-o să vezi că nu stă nici numai dintr'un ficior! Măță, măță!..

Pricina.

„Niște călători grăbiți sântem toți, scurtă vreme în-tâlnindu-ne numai pe această cărare pe care fugim. Avem puțină vreme să ne vedem unii pe alții, să ne cunoaștem; de nu o folosim nici asta, nimic nu ne va mai readuce inima pe lângă care am trecut cu uzurînd ori reci, nimic nu ne mai readuce clipă, în care ne-am fi putut câștiga fericirea, dar n'am făcut-o!..»

FEL DE FEL

Visul. Mama tocmai îmbracă de sărbătoare pe mica Leniță. Ea poveste mamei sale ce a visat azi-noapte. A fost un vis admirabil de frumos, plin de îngeri albi, luminoși, buni. Sfirșindu-și povestea, copila întreabă:

— Și visul, așa-i mămică dragă, că nu-i altceva decât lampa vrăjită a lui Dumnezeu cel bun

*

Gând fericitor.

O femeie tinără, ascultă în dietă pe un deputat ce vorbește cu mult avânt, cu foc, despre lucrul ce să desbata. De-odată ea să întoarce spre vecină-sa și-i zice:

— Ah, de-ar fi ăsta bărbatul meu, cum aș intra și eu în dispută cu el asupra unei noue pălării de vară!

POSTA REDACȚIEI.

Tutorul cetitorilor noștri:

SĂRBĂTORI FERICITE!

Dlui *B. în C.* „Ori-cum dar fă-mi rënd de astădată mie la moară!... Dar când însuși morarul are de măcinat, și încă mult și grabnic, ce să faci vecine dragă? Ori aștepti ori îl închini pe acest morar. Noi te rugăm să aștepti nițel și apoi o să vedem.

Dlui *P. P. în Zlagna.* Institutul nostru tipografic nu are și librărie, prin urmare n'avem de unde vă trimite cărțile dorite. Adresați-vă librăriilor române din Sibiu ori Brașov.

Dlui *A. N. în D.* Din lipsa de spațiu, în numărul viitor.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

Sz. 168—897

(215) 1—1

tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az a brudbányai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Dr. Fodor Vazul ügyvéd a brudbányai lakos végrehajtatónak Crisan Iozsev ügyvéd ügygondnok által képviselt Horga Vasile I. Iuon hagyatéka végrehajtatást szenvedő elleni 12 frt tőke 21 frt 90 kr. költség és jár. behajtása végett az a brudbányai kir. járásbíróóság területéhez tartozó Muska község 113 szíjkbven foglalt A 1—10 rend szám 360/2 415/2 457/3 458 656/2 700/2 2944 2945 3158 3159 3397/2 3931 4168 hrszsz ingatlanok és tartozékai Muska község házánál megtartandó nyilvános árverésen 1897 évi június hó 23 napján d. é. 10 órakor 17 frt, 53 frt, 185 frt, 21 frt, 9 frt, 16 frt, 27 frt, 28 frt, 9 frt, 11 frt, kikiáltási ár 10%-ának kész vagy 42 \$-ban felvett árfolyammal számított s az 1881 évi november 1-én 3333 I. M. sz. a kibocsátott rendelet értelmében avadék képes érték papírban bírói kiüldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfogad adadni. A brudbányai kir. telekkönyvi hatóság, 1897 évi január hó 28-án.

(P. H.)

Pușcariu s. k.,
kir. aljbró.

Publicare de licitațiune!

Din partea comunei bisericesti **Crișcior** (H.-Cristyor, com. Hunedoarei) se dă în întreprindere clădirea unei **sale de învățământ** lângă edificiul școlii, prin licitațiune publică ce se va ținea *Duminică la 20 Aprilie v. (2 Maiu n.)* cu prețul de exclamare 2117 fl. 69 cr. v. a.

Asupra planului și preliminarului de spese aprobate de autoritățile bisericesti, se pot lua informațiuni speciale dela subscrișul paroch.

Oficiul parochial gr.-or.

Crișcior, la 22 Martie v. 1897.

Ioan Perian,
paroch gr.-or.

(208) 3—3

O casă

afăitoare în stare bună și cu grădină lângă ea, este

de vânzare

din mână liberă, în Orăștie, Strada Morii Nr. 8.

Informațiuni mai de aproape sînt a se lua dela domnul

Johann Harth,
comerciant.

(211) 2—3.

Sz. 347—1896.

(214) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. járásbíróság 1895. évi 5440 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi «Ardeleana» hitelintézet javára Lománi Turcu Lazar és társai ellen 195 frt s jár. erejéig 1895. évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1354 trtra becsült 4 ökör, 5 tehén, 4 ló, 5 disznó, 3 szekér és több butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. bíróság 3711/1896 szám végzése folytán 195 frt tőkekövetelés, ennek 1893. évi november hó 9-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 118 frt 46 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Szászsebesen leendő eszközésére 1897. évi április hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászsebesen, 1897. évi január 8-án

Grasser Károly,
kir. bir. vgrhajtó.

Florărie mare în Deva!

Cultivare artificială de flori!

Buchete și cununi!

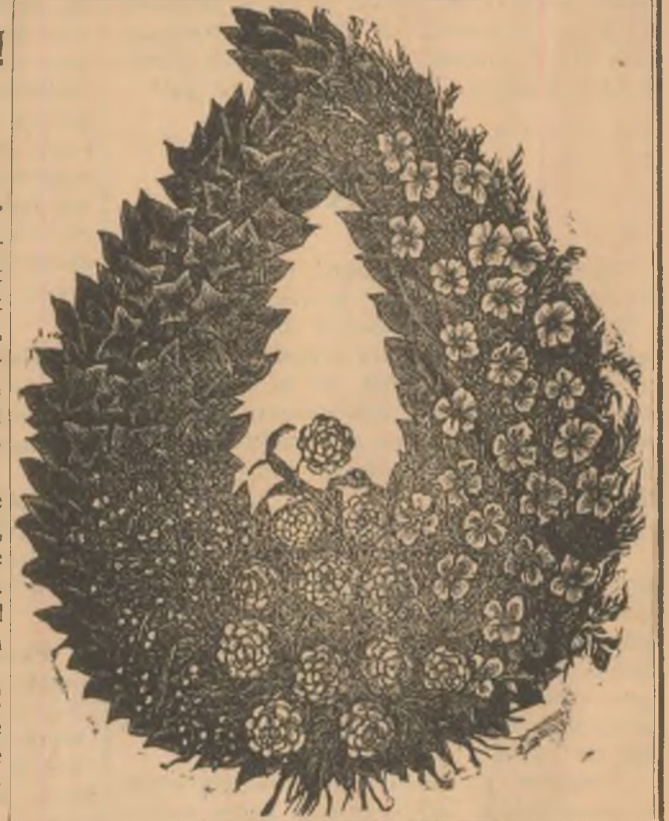
Adresa de telegramă și telefon:
„Florăria Zseleznyi, Deva“.

Aduc la cunoștința stimaților amatori de flori, că mi-am provăzut bogat stabilimentul meu, cu tot felul de flori și plante de Sud. Legăturile mele întinse cu stabilimente din afară de patrie, mă pun în plăcuta poziție a putea servi publicului flori cu prețurile cele mai favorabile.

Servesc on. p. cu tot felul de buchete și cununi, pregătite de mine, ca buchete de nuntă, mackart, de pept, etc., cununi de morminte etc.

Comandele le efectueșc îndată! Ori-ce comandă mare o gat în 2—3 ore.

Primesc executarea de ori-ce fel de împodobiri cu flori și plante de ale mele, precum împodobire de saloane, sale cu palmi și alte plante, mese cu flori etc.

Acum de Paști servesc cu flori admirabile tăiate din grădina proprie.

Am deposit mare de buchete, manchette de buchete, aduse acum de curând! — Pun la dorință pantlici la buchete, cu inscripții după plac! — Eată câteva din multele soiuri de flori cu cari pot servi: »Begonia rex«, 6 specii, dela 8 cr. până la 70 cr. firul; »Tradescantia« în 3 colori dela 25—50 cr.; »Hibiscus« roșu închis, 45—1 fl. 50; »Iustitia« 3 soiuri, 40 cr.—3 fl.; »Efai« englez și obicinuit, cu foi mari, 25—40 cr.; »Palmi«, 8 soiuri, 2—10 fl.; »Apolandra« verde și galbenă, admirabilă, 80 cr.—2 fl.; »Filiodentra« 1 fl.—3 fl. 50; »Aspilistra« 80 cr.—1 fl. 20; »Margareta« 10—50 cr.; »Eronimis« 15 cr.—2 fl. 50; »Camelii« 1 fl. 50—2 fl.; »Aguba latimarginata« 35 cr.—2 fl. 50; »Aralia« 35—50 cr.; »Agobantius umbelatus«, admirabile flori albastre, 70 cr.—1 fl. 20; »Cineraria«, albă, galbenă, 15—50 cr.; »Inca Pendula« 2 fl.—2 fl. 50; »Vanilii« foarte frumoase, 15—40 cr.; etc. etc. etc.!

Recomand indeosebi cele peste 70 de soiuri de flori alese ce cultiv pentru sezonul dela 25 Aprilie până la finea lui August, vînzînd câte 100 fire, în buchete cu 35—1.50 cr.

Rugându-mă pentru numeroase comande, semnez cu toată stima

Zseleznyi Ernő,
florar în Deva.

(201) 3—12

Etablissement pour Robes & Confection!

SCHUSTER SÁNDOR, ÎN DEVA

Strada principală (Főutca) Palatul-„Stiene“.

Croitorie pentru Dame.

Croitoreasă vieneză!

Execut tot felul de comande în specialitatea aceasta, pe lângă serviciu prompt, elegant și ieftin!

La comande din provincă se cere un trup de haină care șede bine pe trup.

Mi-au sosit numai acum un număr bogat de stofe elegante, de cele mai noue, engleze, franceze și din patrie!

Tot felul de articli de podoabe și toate cele aparținătoare lor, se află în depositul meu în toată vremea!

Toillete întregi pot fi comandate la mine, și le pregătesc pe termen, din stofele mele, socotind facerea lor foarte eștin

Fac în croitoria mea, haine pentru copii, și pelerine foarte drăgălașe!

ROG SĚ LUAȚI CUNOȘTINȚĂ DESPRE ACEASTA!

MARCHANT DE MODES!

SALON PENTRU PĂLĂRII, LA MODĂ, DE DAME!

Modistă vieneză!

Primesc ori-ce fel de comande și de acest fel, pentru a pregăti din nou, a renoi ori a împodobii!

IEFTIN, CU GUST ȘI PROMPT!

Rog pentru numeroase cercetări și comande!

Cu toată stima

Schuster Sándor.

(206) 4—4

Pentru sezonul de primăvară și vară, am făcut cumpărarea în persoană la Viena.

Pentru sezonul de primăvară și vară, am făcut cumpărarea în persoană la Viena.